در بحبوحه از سرگیری حمل و نقل از تنگه هرمز

قیمت جهانی نفت کاهش یافت

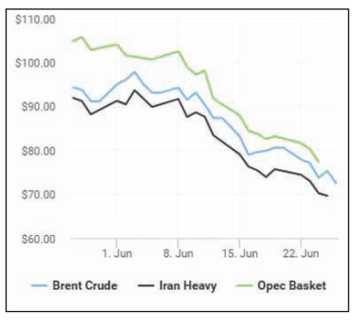

قیمت نفت در معاملات صبح جمعه بازار جهانی کاهش یافت و در بحبوحه کاهش نگرانی‌های عرضه، با خروج نفتکش‌های بیشتر از تنگه هرمز، به سمت سومین کاهش هفتگی متوالی پیش می‌رود. به گزارش ایسنا، قیمت آتی نفت خام برنت ۱۹ سنت معادل ۰.۲۵ درصد کاهش یافت و به ۷۵ دلار و ۷ سنت در هر بشکه رسید، در حالی که قیمت نفت وست تگزاس اینترمدیت امریکا ۱۳ سنت معادل ۰.۱۸ درصد کاهش یافت و به ۷۱ دلار و ۷۹ سنت در هر بشکه رسید. هر دو شاخص نفتی روز پنجشنبه پس از برخورد یک پرتابه ناشناخته به یک کشتی باری در نزدیکی عمان، بیش از ۲ درصد افزایش یافته بودند. تونی سیکامور، تحلیلگر شرکت‌ای جی، گفت: «با بازگشت دوباره ریسک ژئوپلیتیکی به قیمت‌ها، بازارها با دقت نظاره‌گر خواهند بود که آیا ترافیک نفتکش‌ها از سر گرفته می‌شود یا اینکه این موانع اخیر، تولیدکنندگان را مجبور به توقف افزایش تولید برنامه‌ریزی‌شده می‌کند.» نفت خام برنت و وست تگزاس اینترمدیت هر دو از ابتدای هفته جاری تاکنون، حدود هفت درصد کاهش قیمت داشته‌اند. داده‌های روز پنجشنبه نشان داد که محموله‌های نفت خام از طریق تنگه هرمز طی هفته جاری، به بالاترین سطح خود از زمان آغاز تجاوز امریکایی صهیونی به ایران در ۲۸ فوریه (۹ اسفند) رسید. با این حال، ترافیک کلی همچنان کسری از میانگین روزانه ۱۲۵ کشتی عبوری از این مسیر قبل از شروع این تجاوز است. بر اساس گزارش رویترز، در همین حال، زلزله‌های ونزوئلا که روز پنجشنبه رخ داد نیز نگرانی‌هایی را در مورد عرضه ایجاد کرد. ارزیابی‌های اولیه کارگران از زیرساخت‌های گسترده نفت، گاز و پالایش ونزوئلا تاکنون نشان داده که خسارات محدودی وارد شده است، زیرا اکثر مناطق تولیدی بزرگ، پالایشگاه‌ها، خطوط لوله و پایانه‌های این کشور از مناطق آسیب‌دیده بسیار دور هستند. با این حال، منابع آگاه گفتند: کمبود برق تردیدهایی را در مورد اینکه آیا تولید نفت می‌تواند در سطح پیش از زلزله نزدیک به ۱.۲ میلیون بشکه در روز حفظ شود، ایجاد کرده است.

خبر

جهش ۱۰ برابری بازار سلول‌های سوختی با رونق مراکز داده هوش مصنوعی

افزایش انفجاری تقاضا برای توان پردازشی هوش مصنوعی، توسعه‌دهندگان مراکز داده را به سمت منابع برق مستقل سوق داده است؛ روندی که به پیش‌بینی رشد بیش از ۱۰ برابری بازار سلول‌های سوختی تا سال ۲۰۳۰ منجر خواهد شد.

به گزارش ایسنا، بر اساس گزارش جدید موسسه پژوهشی «ریستادانرژی»، رشد سریع مراکز داده مبتنی بر هوش مصنوعی می‌تواند درآمد بازار جهانی سلول‌های سوختی را از حدود ۲.۸ میلیارد دلار در سال ۲۰۲۵ به نزدیک ۳۰ میلیارد دلار در سال ۲۰۳۰ برساند.

افزایش تقاضا برای توان پردازشی هوش مصنوعی، توسعه‌دهندگان مراکز داده را با چالش تامین برق روبرو کرده است، در نتیجه، بسیاری از شرکت‌ها به جای انتظار برای اتصال به شبکه‌های برق که با تاخیرهای طولانی مواجه هستند، به استفاده از سلول‌های سوختی در محل روی آورده‌اند. وجود قراردادها و توافق‌نامه‌هایی به ارزش حدود ۹ گیگاوات، از جمله با شرکت‌های «اوراکل»، «ای‌ای‌پی» (AEP)، «اکوینیکس» و «بروکفیلد»، نشان‌دهنده افزایش اعتماد صنعت به این فناوری است. بر اساس برآوردهای «ریستاد انرژی»، تقاضای تجمعی مراکز داده برای سلول‌های سوختی در فاصله سال‌های ۲۰۲۶ تا ۲۰۳۰ به ۱۰.۴ گیگاوات خواهد رسید. همچنین پیش‌بینی می‌شود حدود ۴۰ درصد از ظرفیت جدید مراکز داده در امریکا تا سال ۲۰۳۰ به‌جای اتصال مستقیم به شبکه برق، از سامانه‌های تولید برق اختصاصی در محل استفاده کنند. سلول‌های سوختی نسبت به نیروگاه‌های گازی بزرگ یا اتصال به شبکه، سریع‌تر نصب و راه‌اندازی می‌شوند. این سامانه‌ها در حال حاضر با گاز طبیعی کار می‌کنند و در آینده می‌توانند از سوخت‌هایی مانند بیوگاز، گاز طبیعی تجدیدپذیر یا هیدروژن استفاده کنند. علاوه بر این، میزان انتشار آلاینده‌های آنها کمتر از گزینه‌های مبتنی بر احتراق است. لین مان برگسمارک، معاون تحقیقات زنجیره تامین فناوری‌های پاک در «ریستادانرژی» گفت: دسترسی به برق به یکی از مهم‌ترین موانع رشد مراکز داده تبدیل شده و اپراتورها بیش از گذشته به راهکارهای خارج از شبکه روی آورده‌اند. سلول‌های سوختی اکنون از یک فناوری محدود و تخصصی به بخشی مهم از سبد تامین برق پایدار تبدیل شده‌اند. همزمان با افزایش تقاضا، تولیدکنندگان نیز در حال توسعه ظرفیت‌های خود هستند. پیش‌بینی می‌شود ظرفیت تولید سالانه این صنعت تا سال ۲۰۳۰ به چهار گیگاوات برسد؛ در حالی که این رقم در حال حاضر حدود ۱.۸ گیگاوات است. سلول‌های سوختی اکسید جامد (SOFC) به فناوری غالب برای تامین برق دایمی مراکز داده تبدیل شده‌اند و حدود ۵۳ درصد از کل تحویل‌های این صنعت را به خود اختصاص داده‌اند. شرکت «بلوم انرژی» تقریبا تمامی قراردادهای اصلی این بخش را در اختیار دارد، موضوعی که در صورت افزایش سریع تقاضا می‌تواند به ریسک زنجیره تامین تبدیل شود. اویل پریس گزارش کرد، یکی دیگر از چالش‌های پیش روی صنعت، وابستگی فناوری «بلوم انرژی» به فلز اسکاندیوم است. در صورت بهره‌برداری کامل از برنامه توسعه تولید این شرکت، میزان اسکاندیوم مورد نیاز آن تقریبا معادل کل بازار جهانی این فلز خواهد بود. از آنجا که چین کنترل بخش عمده زنجیره تامین جهانی اسکاندیوم را در اختیار دارد، این موضوع می‌تواند به گلوگاه مهم برای رشد صنعت تبدیل شود.

گزارش «تعادل» از هشدار درباره امنیت جهانی تا احیای دیپلماسی نفتی با هند و آفریقای جنوبی

دیپلماسی انرژی ایران در بریکس زیر سایه تهدیدات امنیتی

حضور وزیر نفت ایران در یازدهمین نشست وزیران نفت و انرژی کشورهای عضو بریکس در هند، فقط یک سفر تشریفاتی یا یک حضور معمول در یک گردهمایی بین‌المللی نبود؛ این سفر را باید بخشی از بازتعریف جایگاه ایران در معادلات نوین انرژی جهان دانست. در شرایطی که منطقه غرب آسیا هنوز زیر سایه تنش‌های امنیتی قرار دارد و بازار جهانی انرژی نیز نسبت به هر اختلال در مسیرهای تولید و انتقال نفت و گاز حساس‌تر از همیشه شده، تهران تلاش کرده است از بستر بریکس برای انتقال یک پیام روشن استفاده کند: حمله به زیرساخت‌های انرژی ایران صرفاً یک اقدام نظامی محدود علیه یک کشور نیست، بلکه تهدیدی مستقیم علیه امنیت انرژی جهان است.

در سخنرانی‌ها و دیدارهای انجام‌شده در حاشیه این نشست، چند محور اصلی برجسته بود؛ نخست، تأکید بر پیامدهای جهانی حمله به تأسیسات نفت، گاز، پالایش و پتروشیمی ایران؛ دوم، اعلام آمادگی برای مشارکت فعال در شکل‌دهی به نظمی عادلانه‌تر و امن‌تر در حوزه انرژی؛ و سوم، تلاش برای تقویت همکاری‌های دوجانبه و چندجانبه به‌ویژه با هند و آفریقای جنوبی. مجموعه این محورها نشان می‌دهد که دستگاه انرژی ایران در حال پیگیری هم‌زمان دو هدف است: دفاع از جایگاه راهبردی کشور در امنیت انرژی جهان و توسعه دیپلماسی انرژی در قالب ترتیبات جدید بین‌المللی.

مهم‌ترین بخش این سفر را می‌توان در همان گزاره کلیدی خلاصه کرد که حمله به زیرساخت‌های انرژی ایران، «جنگی کور علیه امنیت انرژی جهان» توصیف شد. این تعبیر، صرفاً یک جمله سیاسی یا تبلیغاتی نیست؛ بلکه بر یک واقعیت اقتصادی و ژئوپلیتیکی استوار است. ایران یکی از بازیگران مهم حوزه انرژی در منطقه‌ای است که بخش بزرگی از نفت و گاز جهان را در خود جای داده و هر گونه اختلال در ظرفیت‌های تولیدی، پالایشی و صادراتی آن، می‌تواند آثار فراتر از مرزهای ملی بر جا بگذارد. در واقع، وقتی تأسیسات نفتی و گازی یک کشور مهم منطقه هدف قرار می‌گیرد، این فقط یک زیرساخت ملی نیست که آسیب می‌بیند؛ زنجیره تأمین جهانی انرژی نیز در معرض تنش و نااطمینانی قرار می‌گیرد.

اهمیت این موضوع زمانی بیشتر می‌شود که بازار انرژی جهان همچنان از شوک‌های سیاسی و امنیتی تأثیر می‌پذیرد. قیمت نفت و گاز تنها بر اساس اعداد تولید و مصرف تعیین نمی‌شود، بلکه انتظارات و ریسک‌های امنیتی نیز نقش مهمی در آن دارند. از همین رو، هشدار ایران درباره تبعات حمله به زیرساخت‌های انرژی را باید هشداری به کل بازار جهانی دانست؛ بازاری که در صورت تعمیق ناامنی در غرب آسیا، با افزایش هزینه‌های حمل‌ونقل، بیمه، تجارت و تأمین مواجه خواهد شد. اما سفر وزیر نفت به هند، صرفاً به طرح این هشدار محدود نماند. بخش مهم دیگری از این حضور، به نمایش رویکرد فعال ایران در همکاری‌های نوظهور انرژی مربوط می‌شد. شرکت در آیین گشایش مرکز تعالی دیجیتال بریکس برای شبکه‌های هوشمند و ذخیره‌سازی انرژی، نشانه‌ای از همین رویکرد است. اهمیت این مرکز از آن جهت است که همکاری‌های آینده در بازار انرژی دیگر فقط بر پایه استخراج و صادرات سنتی تعریف نمی‌شود، بلکه فناوری، دیجیتال‌سازی، مدیریت هوشمند شبکه‌ها و ذخیره‌سازی انرژی به بخش مهمی از رقابت و همکاری میان کشورها تبدیل شده است.

برای ایران، حضور در چنین سازوکاری می‌تواند دو معنا داشته باشد؛ از یک سو، مشارکت در روندهای جدید انرژی و فاصله نگرفتن از تحولات فناورانه، و از سوی دیگر، استفاده از ظرفیت بریکس برای کاهش محدودیت‌های ناشی از ساختارهای سنتی قدرت در بازار انرژی. به بیان دیگر، تهران در تلاش است نشان دهد که فقط یک دارنده منابع عظیم نفت و گاز نیست، بلکه می‌تواند در عرصه همکاری‌های فناورانه و نهادی نوین نیز نقش‌آفرین باشد.

در کنار این مسائل، دیدارهای دوجانبه با مقام‌های هندی از دیگر محورهای مهم سفر بود. گفت‌وگو با وزیر نفت و گاز طبیعی هند و همچنین وزیر نیرو، مسکن و امور شهری این کشور، از عزم دو طرف برای زنده نگه داشتن مسیر همکاری‌های انرژی حکایت دارد. این در حالی است که روابط نفتی تهران و دهلی‌نو در سال‌های اخیر، به‌ویژه پس از توقف واردات نفت ایران از سوی پالایشگران هندی در سال ۲۰۱۹، با افت محسوسی مواجه شده بود. با این حال، سابقه طولانی همکاری دو کشور در حوزه انرژی و نیازهای متقابل، همچنان ظرفیت احیای این رابطه را حفظ کرده است. هند به عنوان یکی از بزرگ‌ترین مصرف‌کنندگان انرژی در جهان، همواره به دنبال تنوع‌بخشی به منابع تأمین خود بوده است. ایران نیز با برخورداری از ذخایر عظیم نفت و گاز و نیز موقعیت راهبردی در منطقه، می‌تواند شریک مهمی برای دهلی‌نو باشد. از این منظر، دیدارهای اخیر را باید بیش از آنکه صرفاً نمادین دانست، بخشی از تلاش برای بازنگه داشتن درهای همکاری در شرایطی پیچیده ارزیابی کرد. به‌ویژه آنکه ظرفیت‌هایی مانند بندر چابهار و پیوند آن با مسیرهای تجاری و انرژی، همچنان می‌تواند در آینده روابط دو کشور نقش‌آفرین باشد.

در همین چارچوب، گفت‌وگو با وزیر برق و انرژی آفریقای جنوبی نیز نشان داد که تهران در بریکس تنها به یک مسیر محدود نگاه نمی‌کند. توسعه همکاری با اعضای مختلف این گروه، بخشی از راهبردی گسترده‌تر برای متنوع‌سازی شرکای انرژی و اقتصادی است. بریکس اکنون دیگر صرفاً یک عنوان سیاسی نیست، بلکه به تدریج به بستری برای هماهنگی اقتصادی، مالی و حتی فناورانه میان اقتصادهای نوظهور تبدیل می‌شود. حضور فعال ایران در این مجموعه، اگر با برنامه‌ریزی دقیق و پیگیری عملی همراه شود، می‌تواند بخشی از ظرفیت‌های دیپلماسی انرژی کشور را احیا کند. از سوی دیگر، تأکید بر مشارکت فعال ایران برای دستیابی به «انرژی امن و مقرون‌به‌صرفه» در چارچوب بریکس، حامل یک پیام راهبردی نیز هست. ایران می‌کوشد خود را نه صرفاً به عنوان کشوری در گیر با فشارها و محدودیت‌ها، بلکه به عنوان بخشی از راه‌حل برای امنیت انرژی جهان معرفی کند. این تصویرسازی، اگر با تحرک دیپلماتیک مستمر، جذب همکاری‌های مشترک و تعریف پروژه‌های عملی همراه شود، می‌تواند جایگاه ایران را در معادلات جدید انرژی تقویت کند.

در مجموع، سفر اخیر وزیر نفت به هند و حضور در نشست بریکس را باید در سه سطح تحلیل کرد: در سطح نخست، این سفر فرصتی برای هشدار دادن درباره تبعات جهانی حمله به زیرساخت‌های انرژی ایران بود؛ در سطح دوم، زمینه‌ای برای تقویت دیپلماسی دوجانبه با کشورهایی مانند هند و آفریقای جنوبی فراهم کرد؛ و در سطح سوم، نشانه‌ای از تلاش ایران برای نقش‌آفرینی در نظم جدید انرژی با تکیه بر بریکس و همکاری‌های فناورانه بود.

اگر این مسیر با استمرار همراه شود، بریکس می‌تواند برای ایران از یک تریبون سیاسی فراتر برود و به سکویی برای بازتعریف حضور در بازار انرژی جهان تبدیل شود. در جهانی که امنیت انرژی بیش از هر زمان دیگری به سیاست، فناوری و ائتلاف‌های نوین گره خورده است، کشوری موفق‌تر خواهد بود که همزمان از زیرساخت‌های خود محافظت کند، از ظرفیت‌های دیپلماتیک بهره ببرد و در معماری جدید همکاری‌های انرژی نیز جایگاه خود را تثبیت کند. سفر اخیر، نشانه‌ای از تلاش برای حرکت در همین مسیر بود؛ مسیری که اگر درست پیگیری شود، می‌تواند از دل تهدید، فرصت بسازد.

ضرورت توجه به صلاحیت‌های فنی در جذب سرمایه خارجی در نفت

یکی از راهکارهای جبران نیاز سرمایه‌ای، جذب سرمایه‌گذاری خارجی است؛ اما این امر باید هدفمند باشد.

احمد قلعه‌بانی، رییس انجمن شرکت‌های اکتشاف و تولید (E&P) در گفت‌وگو با خبرنگار اقتصادی خبرگزاری تسنیم، بر لزوم تغییر رویکرد کارفرما در قبال بخش خصوصی تأکید کرد و گفت: توسعه میادین نفتی و گازی، شریان حیاتی اقتصاد ایران است؛ امروز توسعه این میادین تنها یک انتخاب نیست، بلکه یک ضرورت امنیتی و اقتصادی است.

وی افزود: ما در زمینه توسعه میادین مشترک و مستقل با دهه‌ها عقب‌ماندگی مواجه‌ایم؛ جبران این عقب‌ماندگی نه تنها برای کسب و افزایش درآمدهای ارزی کشور حیاتی است، بلکه تنها راهکار ریشه‌ای برای حل ابرچالش ناترازی گاز در فصول سرد سال محسوب می‌شود.

قلعه‌بانی تصریح کرد: برای رسیدن به این نقطه مطلوب و افزایش ظرفیت‌های تولید نفت و گاز، نیازمند سرمایه‌گذاری کلانی در حدود ۳۰۰ میلیارد دلار در یک چشم‌انداز بلندمدت هستیم.

وی ادامه داد: خوشبختانه در سال‌های اخیر قوانین و مقررات بسیار مترقی و راهگشایی با تلاش‌های انجمن و همراهی شرکت ملی نفت، سازمان برنامه و بودجه و مجلس شورای اسلامی به تصویب رسیده است؛ مصوبه شورای اقتصاد در راستای تسهیل قراردادها، تصویب‌نامه هیات وزیران در خصوص ساختار و الگوی قراردادها در سال ۱۴۰۲، و همچنین شیوه‌نامه تأمین مالی قراردادهای بالادستی ذیل قانون تأمین مالی تولید و زیرساخت‌ها، بستری فوق‌العاده برای حضور سرمایه‌گذاران فراهم کرده‌اند.

رییس انجمن شرکت‌های اکتشاف و تولید (E&P) خاطرنشان کرد: با وجود این قوانین مترقی، تمایل و اشتیاق بالای سرمایه‌گذاران برای حضور در میادین و همچنین دستورات و تأکیدات رهبر شهید مبنی بر تسریع در روند کار، توقع می‌رفت که سرعت توسعه جهش چشمگیری داشته باشد؛ اما متأسفانه در عمل چنین نشد.

وی افزود: ما امروز گرفتار یک «خودتحریمی» در داخل ساختارهای اجرایی هستیم؛ با وجود تعهدات زمانی مشخص در مصوبات شورای اقتصاد، بروکراسی‌های پیچیده و زائد باعث شده تا پروژه‌ها نتوانند با سرعت پیش‌بینی‌شده پیش بروند.

قلعه‌بانی یکی از چالش‌های اصلی را در رویکرد بدنه اجرایی دانست و گفت: نبود سیستم‌های یکپارچه و اِعمال رفتارهای سلیقه‌ای در بدنه شرکت‌های زیرمجموعه ملی نفت، باعث شده تا بسیاری از پروژه‌ها دچار تأخیرات جدی ناشی از تصمیمات کارفرما شوند؛ گاهی مشاهده می‌شود که کارفرما با وجود قوانین تسهیل‌گر، همچنان علاقه‌مند است به جزییات اجرایی ورود کند؛ این رویکرد عملاً دست و بال سرمایه‌گذار را می‌بندد و پروژه‌ها را در هزارتوی بروکراسی قفل می‌کند.

وی ادامه داد: به نظر می‌رسد کارفرما همچنان علاقه‌مند است نقش شرکت‌ها را در سطح پیمانکاری نگه دارد، در حالی که قوانین، مقررات و تصمیمات کلان کشور صراحتاً بر واگذاری توسعه میادین کوچک و متوسط به بخش خصوصی و غیرعمومی تأکید دارند؛ رسالت اصلی و تمرکز شرکت ملی نفت باید بر توسعه و نگهداشت میادین بزرگ و استراتژیک کشور معطوف باشد و کار در میادین کوچک‌تر به شرکت‌های توانمند داخلی سپرده شود؛ این رویکرد می‌تواند ضمن ایجاد اطمینان از عدم واگذاری تولید اصلی کشور به شرکت‌های خصوصی و غیرعمومی، اجازه رشد و ورود سرمایه‌های کشور در مسیر تولید نفت و گاز از میادینی که تاکنون در اولویت کشور نبوده‌اند، گردد.

رییس انجمن شرکت‌های اکتشاف و تولید (E&P) اذعان داشت: یکی از راهکارهای جبران نیاز سرمایه‌ای، جذب سرمایه‌گذاری خارجی است؛ اما این امر باید هدفمند باشد؛ در واگذاری میادین به شرکت‌های خارجی، اگر شرکتی تنها سرمایه در اختیار دارد، حتماً باید در بحث صلاحیت فنی با یک شرکت اکتشاف و تولید داخلی به صورت مشترک در پروژه حضور یابد.

وی افزود: این یک واقعیت است شرکت‌های اکتشاف و تولید داخلی که در طی سال‌ها آزمون‌های سختگیرانه وزارت نفت و شرکت ملی نفت را پشت سر گذاشته‌اند، امروز یک ظرفیت ملی بی‌بدیل محسوب می‌شوند و در واقع فرزندان شرکت ملی نفت محسوب می‌شوند. با منابع مالی داخلی و توانمندی شرکت‌های اکتشاف و تولید، کارهای بزرگی را می‌توانیم رقم بزنیم

قلعه‌بانی خاطرنشان کرد: ما از روزهای سخت عبور کرده‌ایم و اکنون زمان بازسازی و توسعه سریع اقتصاد است؛ اگر وزارت نفت فضا را باز کند و دست از تصدی‌گری‌های خرد بردارد، می‌توانیم با استفاده از ظرفیت بازار سرمایه، منابع مالی داخلی و توانمندی شرکت‌های اکتشاف و تولید، کارهای بزرگی را رقم بزنیم و قفل توسعه میادین نفت و گاز کشور را باز کنیم.

انتقاد ترامپ از شرکت‌های نفتی برای افزایش قیمت بنزین

رییس جمهور امریکا گفت که به وزارت دادگستری دستور داده است از شرکت‌های نفتی به دلیل عدم کاهش قیمت بنزین متناسب با کاهش هزینه‌های نفت خام، تحقیق شود و این شرکت‌ها را به افزایش قیمت برای مشتریان متهم کرد. به گزارش ایسنا، دولت ترامپ روز چهارشنبه ویدئویی را در شبکه اجتماعی ایکس منتشر کرد که در آن ترامپ از تولیدکنندگان نفت امریکایی اکسون موبیل و شورون به‌عنوان بخشی از تحقیقات درباره افزایش قیمت بنزین نام برد. ترامپ در این ویدئو گفت: قیمت نفت بسیار پایین آمده است و ما چیزی در پمپ بنزین‌ها نمی‌بینیم. قیمت نفت پس از تجاوز امریکایی- صهیونی به ایران در اواخر فوریه، افزایش یافت و در شرایطی که رییس جمهور امریکا و دیگر جمهوری‌خواهان برای حفظ اکثریت اندک در کنگره در انتخابات میان‌دوره‌ای نوامبر تلاش می‌کنند، مصرف‌کنندگان امریکایی نگرانی‌هایی را در مورد قیمت بالای بنزین ابراز کرده‌اند. داده‌های منتشره در ابتدای هفته جاری نشان داد که توافق اخیر میان ایران و امریکا، به نوعی آسودگی خاطر برای امریکایی‌ها در پمپ بنزین‌ها تبدیل شده و قیمت بنزین برای ششمین هفته متوالی کاهش یافته است. با این حال، ترامپ گفت که کاهش قیمت بنزین نه کافی است و نه متناسب با کاهش هزینه‌های نفت خام. ترامپ در پستی در شبکه اجتماعی تروث سوشال گفت: «شرکت‌های بزرگ نفتی قیمت خود را در پمپ بنزین‌ها متناسب با قیمت‌های بسیار پایین‌تری که برای نفت می‌پردازند، کاهش نمی‌دهند. این قیمت‌ها مثل سنگ در حال کاهش هستند! به عبارت دیگر، مشتریان سرشان کلاه می‌رود.» او افزود: «من به وزارت دادگستری دستور داده‌ام که فورا بررسی این موضوع را آغاز کند.» قیمت در پمپ بنزین‌های امریکا همچنان به‌طور قابل توجهی بالاتر از ۲.۷۶ دلار در هر گالن ثبت شده در ژانویه، بیش از یک ماه قبل از شروع جنگ علیه ایران، است. داده‌های انجمن اتومبیل امریکا نشان داد که میانگین قیمت بنزین امریکا، روز چهارشنبه، ۳.۹۳ دلار در هر گالن بود که تقریبا ۱۴ درصد از اوج خود در ماه مه کاهش یافته است. قیمت نفت خام امریکا از بالاترین نقطه خود در ماه مه، ۳۶ درصد کاهش یافته است. بر اساس گزارش رویترز، بتانی ویلیامز، سخنگوی موسسه نفت امریکا، یک گروه تجاری که نماینده تولیدکنندگان نفت از جمله اکسون و شورون است، گفت: «قیمت بنزین همگام با نفت خام تغییر نمی‌کند، به خصوص در طول یک اختلال بزرگ جهانی که هنوز بر عرضه، پالایش و موجودی‌ها تاثیر می‌گذارد.»

آرامکو بارگیری نفت در راس تنوره را پس از ۴ ماه توقف از سر گرفت

شرکت آرامکوی عربستان در روز جمعه بارگیری نفت را در پایانه راس تنوره، پس از توقفی نزدیک به چهار ماهه از سر گرفت. به گزارش خبرگزاری تسنیم به نقل از رویترز، داده‌های حمل‌ونقل شرکت LSEG نشان می‌دهد شرکت آرامکوی عربستان در روز جمعه بارگیری نفت را در پایانه راس تنوره در خلیج فارس، پس از توقفی نزدیک به چهار ماهه، از سر گرفته است. بر اساس این داده‌ها، دو فروند نفتکش بسیار بزرگ خام در حال بارگیری نفت در این پایانه مشاهده شدند و یک فروند نفتکش دیگر نیز در نزدیکی آن در انتظار بود. هر یک از این نفتکش‌های بزرگ ظرفیت بارگیری ۲ میلیون بشکه نفت را دارند. داده‌ها نشان می‌دهند که این غول انرژی عربستان، آخرین بار در ۸ مارس یک محموله نفتی را از بندر راس تنوره به مقصد چین بارگیری کرده بود. پس از آن، بستن تنگه هرمز توسط ایران در جریان جنگ با امریکا و رژیم صهیونیستی که مانع از ورود کشتی‌ها به خلیج فارس شد، عربستان را مجبور کرد تا تمام صادرات خود را به بندر ینبع در دریای سرخ منتقل کند. تولیدکنندگان خاورمیانه پس از آنکه ایران و امریکا یک توافق موقت برای توقف جنگ امضا کردند، در حال افزایش تولید و صادرات خود هستند.

اخبار

هدفگذاری چین برای تولید ۵۰ درصد برق از منابع غیرفسیلی

چین در برنامه پنج‌ساله بخش انرژی هدف‌گذاری کرده تا سال ۲۰۳۰ نیمی از برق خود را از منابع غیرفسیلی تأمین کند. به گزارش تسنیم به نقل از رویترز، چین در برنامه پنج‌ساله بخش انرژی که در روز پنجشنبه منتشر شد، هدف‌گذاری کرده تا سال ۲۰۳۰ نیمی از برق خود را از منابع غیرفسیلی تأمین کند. این رقم نسبت به هدف ۴۲.۳ درصدی برای سال ۲۰۲۵ افزایش یافته است. انرژی بادی و خورشیدی: هدف‌گذاری شده تا سال ۲۰۳۰، سهم انرژی بادی و خورشیدی از ظرفیت نصب‌شده از حدود ۴۷ درصد در پایان ۲۰۲۵ به بیش از ۵۰ درصد برسد. کاهش کربن: چین، بزرگ‌ترین تولیدکننده انرژی تجدیدپذیر و بزرگ‌ترین انتشاردهنده کربن در جهان، هدفی الزام‌آور برای کاهش شدت انتشار کربن در بخش نیروگاهی به میزان بیش از ۱۰ درصد در طول این دوره پنج‌ساله تعیین کرده است. ذخیره‌سازی انرژی: هدف توسعه ظرفیت ذخیره‌سازی انرژی به ۳۰۰ گیگاوات تا سال ۲۰۳۰ افزایش یافته است (هدف قبلی ۱۸۰ گیگاوات برای سال ۲۰۲۷ بود). هیدروژن سبز: تولید هیدروژن تجدیدپذیر باید تا سال ۲۰۳۰ به ۲ میلیون تن در سال برسد (در مقایسه با هدف قبلی ۱۰۰ تا ۲۰۰ هزار تن در سال تا ۲۰۲۵). زغال‌سنگ: این برنامه بر هدف رسیدن به اوج مصرف زغال‌سنگ تا سال ۲۰۳۰ تأکید مجدد دارد، اما سطح مشخصی برای آن تعیین نکرده است. نیروگاه‌های فضایی: «نیروگاه‌های فضایی» به عنوان یک حوزه نوآوری آینده‌دار معرفی شده‌اند که احتمالاً با تأمین برق برای مراکز داده فضایی برنامه‌ریزی‌شده چین برای هوش مصنوعی در پنج سال آینده مرتبط است.

کاهش قیمت نفت امارات به ۱۰۱ دلار

شرکت ملی نفت ابوظبی قیمت رسمی فروش نفت خام موربان برای ماه ژوئیه را به ۱۰۱ دلار و ۴۸ سنت در هر بشکه کاهش داد. به گزارش تسنیم به نقل از اویل پرایس، شرکت ملی نفت ابوظبی (ادنوک)، قیمت رسمی فروش نفت خام شاخص موربان خود برای ماه ژوئیه را به ۱۰۱ دلار و ۴۸ سنت در هر بشکه کاهش داد. این رقم نسبت به ۱۰۴.۴۴ دلار در هر بشکه برای ماه ژوئن افت کرده است. این تصمیم در شرایطی اتخاذ شد که قیمت‌های شاخص نفت در بازارهای بین‌المللی و خاورمیانه رو به کاهش هستند. فهرست قیمت‌گذاری اخیر ادنوک برای ماه ژوئیه، که توسط نشریه «اکونومی میدل ایست» گزارش شده، نشان‌دهنده تعدیل شرایط بازار پس از بازگشایی آزمایشی تنگه هرمز است. این شرکت، قیمت سایر درجات نفتی خود، از جمله اُم‌لولو، دس وزاکوم علیا را نیز برای ماه ژوئیه هم‌سطح با موربان، ۱۰۱.۴۸ دلار در هر بشکه تعیین کرده است. قیمت هر دو شاخص نفت خام برنت و شاخص‌های خاورمیانه، یعنی قراردادهای آتی دبی، موربان و عمان، در هفته گذشته پس از آن کاهش یافتند که ایران و امریکا یک تفاهم‌نامه برای آغاز مذاکرات صلح و بازگشایی تنگه هرمز اعلام کردند و امریکا محاصره خود در دریای عمان را که با هدف متوقف کردن صادرات نفت ایران اعمال شده بود، لغو کرد. سقوط قیمت موربان و سایر نفت‌های کلیدی خاورمیانه در شرایطی رخ می‌دهد که نگرانی‌های بازار درباره محدودیت عرضه فروکش کرده است. در جات نفتی شاخص خاورمیانه هفته گذشته سقوط کردند، زیرا توافق امریکا و ایران این امیدواری را ایجاد کرد که عرضه از بزرگ‌ترین منطقه صادرکننده نفت به زودی بهبود می‌یابد. در نتیجه کاهش نگرانی‌ها درباره عرضه فوری نفت خام از این منطقه، ساختار منحنی آتی شاخص‌های کلیدی دبی و موربان هفته گذشته برای اولین بار از زمان آغاز جنگ در ۲۸ فوریه، به حالت «کانتانگو» تغییر یافت. ساختار کانتانگو حالتی است که در آن قیمت قراردادهای آتی برای تحویل در تاریخ‌های دورتر، بالاتر از قراردادهای تحویل فوری است. این موضوع نشان می‌دهد که نگرانی‌ها درباره کمبود فوری عرضه نفت خام به‌طور قابل توجهی کاهش یافته است. سقوط قیمت شاخص‌های کلیدی نفت خام خاورمیانه در پی توافق امریکا و ایران، فرصت حمل نفت از خاورمیانه به امریکا و اروپا را فراهم کرده است.

عراق شایعه خروج احتمالی از اوپک را تکذیب کرد

وزارت نفت عراق ادعاهایی مبنی بر تهدید بغداد به خروج از عضویت اوپک را که در پی گزارش روز پنجشنبه بلومبرگ مطرح شده بود، رد کرد. به گزارش ایسنا، وزارت نفت عراق در بیانیه‌ای اعلام کرد که ادعاهایی مبنی بر تهدید عراق به پایان دادن به عضویت خود در سازمان کشورهای صادرکننده نفت اوپک، منعکس‌کننده موضع رسمی دولت عراق نیست. این وزارتخانه اعلام کرد که نه نخست‌وزیر و نه دولت، موضوع خروج را مطرح نکرده‌اند. در عوض، عراق همواره بر لزوم ارزیابی مجدد سقف تولید نفت مطابق با ظرفیت‌های تولید پایدار کشورهای عضو اوپک و همچنین تفاهمات مربوط به وضعیت امنیتی و اقتصادی عراق تاکید کرده است. بلومبرگ پیش از این به نقل از سلیم الرکابی، سخنگوی وزارت نفت، گزارش داده بود که عراق در حال حاضر قصدی برای خروج از اوپک ندارد و همچنان به همکاری در چارچوب و سازوکارهای این گروه متعهد است. با این حال، عراق در حال پیشبرد برنامه‌هایی برای افزایش تولید متناسب با توانایی‌ها و نیازهای خود است و اوپک باید سطح تولید این کشور را بر این اساس افزایش دهد. این وزارتخانه اعلام کرد که اوپک و تولیدکنندگان متحد، پیش از این با راه‌اندازی فرآیندی برای ارزیابی مجدد حداکثر ظرفیت تولید پایدار اعضا، با هماهنگی یک شرکت مشاوره بین‌المللی مستقل و با مشارکت فعال عراق، به چنین نگرانی‌هایی پاسخ داده‌اند. و در ادامه افزود که اوپک و متحدانش به تدریج بازگرداندن سطح تولید کاهش یافته را آغاز کرده‌اند، در حالی که از سرگیری کامل کاهش داوطلبانه برای ماه‌های آینده برنامه‌ریزی شده است و انتظار می‌رود این اقدام، سقف تولید عراق را تقویت کند. وزارت نفت عراق اعلام کرد مطالبات مربوط به سقف تولید یا سطح ظرفیت از طریق مکانیسم‌های فنی و مبتنی بر اجماع در چارچوب اوپک پلاس رسیدگی خواهد شد. همچنین با اشاره به تاثیر بیش از ۴۰ سال جنگ، تحریم و آسیب به زیرساخت‌ها، از جمله حملات خرابکارانه تروریستی به تاسیسات نفتی، اعلام کرد کشورهای عضو اوپک درک بالایی از «وضعیت ویژه» عراق نشان داده‌اند. وزارت نفت عراق تاکید کرد که این شرایط باید در نظر گرفته شود تا تولید نفت عراق به سطح منصفانه‌ای برسد و این کشور بتواند جایگاه خود را به عنوان دومین تولیدکننده بزرگ در میان کشورهای عضو اوپک بازیابد.